

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. K., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Rostislavem Netrvalem, Ph.D.,
sídlem Zlatnická 78, 339 01 Klatovy

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019 č. j. PK - DSH/14247/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy-dopravního úřadu ze dne 16. 11. 2018, čj. OD/10303/18/Kk, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 9. 2018 (dále jen „zákon o provozu“ nebo „silniční zákon“), pro porušení § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 10 500 Kč, sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 3 500 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

2. Žalobce **v žalobě** s výše uvedeným rozhodnutím nesouhlasil. Žalobce měl za to, že žalovaný ve svém rozhodnutí fakticky přejímá argumentaci prvoinstančního správního orgánu a ve smyslu této argumentace pouze námitky žalobce neguje, dle názoru žalobce však bez náležitého právního rozboru.

3. Žalobce dále namítal v podstatě totožné námitky jako ve svém odvolání, a sice absenci totožnosti skutku, přičemž totožnost skutku musí určitě a nezaměnitelně vymezovat protiprávní jednání tak, aby podezřelé osobě bylo řádně zachováno právo na její obhajobu, bylo zachováno právo na spravedlivý proces. Zvolenou formulaci skutkové věty prvoinstančního správního orgánu „v cca 18.30 hod.“ považoval žalobce za odporující zásadě určitosti skutku. Ačkoliv žalovaný svým rozhodnutím tuto napadenou část výroku změnil, měl žalobce za to, že samotným vynecháním neurčitěho časového údaje a jeho nahrazení obecnou charakteristikou nelze chápat jako nápravu a vyřešení vznesené námitky žalobcem. Žalobce měl za to, že samotná absence totožnosti skutku je kasačním důvodem, pro který by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno a následně řízení zastaveno, případně po upřesnění totožnosti skutku dáno poučení obviněnému o tom, pro jaký skutek se správní řízení vede a fakticky tak správní řízení celé opakováno.
4. Žalobce dále směřoval námitku i do části výroku o obsahu alkoholu v těle, neboť zjišťováno bylo množství alkoholu v krvi, nikoli v těle, a pro toto nelze ve spisu nalézt jakýkoliv materiální podklad. S touto námitkou se žalovaný dle žalobce vypořádal nedostatečně.
5. Dále žalobce namítal neprokázání požití alkoholu. V řízení, kde byla k dispozici zkouška metodou plynové chromatografie, se k výsledkům jakýchkoliv dechových zkoušek přihlížet nemá. Jakýkoliv pokus prvoinstančního správního orgánu postupujícího v rozporu se základní procesní zásadou in dubio pro reo, pak nemůže vést k objektivnímu závěru o výši údajného množství alkoholu v době řízení obviněného, a to ani v krvi, ani v těle, a to v jakémkoliv, byť přibližném čase, znalecký posudek MUDr. X nevyjímaje. Žalovaný u této námitky opětovně přejímá dle názoru žalobce argumentaci prvoinstančního správního orgánu a nijak svým vlastním právním posouzením názor žalobce nevyvrací. Tedy žalobce i v této uplatněné námitce má za to, že žalovaný rozhodl nesprávně.
6. Ve vyjádření žalovaný uvedl, že žalobce namítá obdobné námitky jako ve svém odvolání, kterými se však žalovaný detailně zabýval v napadeném rozhodnutí, a proto odkázal na jeho odůvodnění. Žalovaný dále konstatoval, že řádně a srozumitelně odůvodnil své závěry ohledně předmětného znaleckého posudku a z něj vyplývajících skutečností. Žalovaný se dále domníval, že v odvolacím řízení nepochybil.
7. Ze znaleckého posudku se podává, že *hladina zjištěná v krvi specificky je těsně pod hranicí tzv. tolerance možné chyby, nicméně byla specificky zjištěna a tento výsledek je podpořen i orientační detekcí hladin dechovým analyzátozem, a to 3x po sobě bez významných rozdílů. (...) všechna 3 měření tuto hranici překročila, tudíž lze měření ze soudně lékařského hlediska považovat za prokazatelně pozitivní. (...) v daném případě lze tuto hladinu považovat za objektivně a lege artis v akreditované toxikologické laboratoři zjištěnou, navíc kontrolně prokázanou další metodou (imunochemie) a dechovými analýzami. Zpětným propočtem z hladiny zjištěné specificky z krve lze zjistit, že hladina alkoholu v krvi X se dne 14. 7. 2018 v 18,30 hod. mohla pohybovat v rozmezí 0,37 – 0,49 promile (viz tabulka A). Znalecký posudek též vyvrátil tvrzení žalobce ohledně vypití pouze nealkoholického Birellu, neboť ten by vytvořil bez jakéhokoli odbourávání hladinu 0,13 promile, kdy tato propočtená hladina absolutně neodpovídá ani dechovým analyzátorům ani hladině zjištěné laboratorně.*
8. Soud rozhodl o věci samé bez jednání podle § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasil a současně soud neshledal nařízení ústního jednání nutným.

9. Žalobu soud neshledal důvodnou.
10. Soud nejprve konstatuje, že žalobce v žalobě argumentoval téměř totožnými námitkami jako ve svém odvolání. Namítal, že se žalovaný s těmito námitkami dostatečně nevypořádal, což dle žalobce má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
11. Soud je v soudním řízení o správní žalobě při přezkumu napadeného rozhodnutí vázán rozsahem uplatněných žalobních bodů (viz § 75 odst. 2 s.ř.s.). V nyní projednávané věci tedy soud přezkoumal napadené rozhodnutí a jeho odůvodnění v té části týkající se žalobních námitek a dospěl k závěru, že žalovaný se s odvolacími (totožnými s žalobními) námitkami vypořádal dostatečně přezkoumatelným způsobem. Závěry žalovaného jsou srozumitelné, logické a vycházejí ze skutkového stavu zjištěného správním orgánem prvního stupně. Skutkový stav, ze kterého oba správní orgány vycházely, má oporu ve správním spise, provedenými důkazy bylo dostatečně a bez jakýchkoliv pochybností prokázáno protiprávní jednání žalobce.
12. Jelikož žalobce v žalobě nenamítal nic, co by již neuplatnil v odvolacím řízení, a protože se zdejší soud zcela ztotožnil se závěry žalovaného, potažmo správního orgánu prvního stupně, odkazuje na odůvodnění obou rozhodnutí, která (viz výše) jsou dostatečná, přezkoumatelná, srozumitelná a v souladu se správním spisem
13. Nadto soud pouze konstatuje, že skutek byl specifikován v obou rozhodnutích dostatečně nezaměnitelně, přičemž správní orgány vycházely ze spisové dokumentace, a žalovaný k námitce žalobce pouze zpřesnil formulaci výroku. Ze správního spisu (oznámení přestupku, úředního záznamu) totiž zcela jasně vyplývá, že žalobce řídil motorové vozidlo dne 14. 7. 2018 v čase do 18:30 hod., tedy do zastavení a kontroly policejní hlídkou. Dále je ze spisu zřejmé, že žalobci byly provedeny tři dechové zkoušky v časech 18:33 hod., 18:38 hod. a 18:43 hod. Formulace správního orgánu prvního stupně „*dne 14. 7. 2018 v cca 18:30 hod.*“ je tak v těchto souvislostech dostatečná, výstižná a totožnost skutku, tak nemohla být zaměněna.
14. Námitku žalobce ohledně slovní hříčky, zda byla zjišťována hladina alkoholu v těle nebo v krvi, má zdejší soud za nedůvodnou, ale hlavně za naprosto nelogickou a nesrozumitelnou. Množství alkoholu bylo žalobci zjišťováno dvěma způsoby, a to dechovou zkouškou a laboratorním testem krve, přičemž správní orgány vycházely zejména ze znaleckého posudku MUDr. X, kdy bylo zjištěno, že v době řízení motorového vozidla byl žalobce pod vlivem alkoholu v minimální míře 0,37 promile. Je jedno, zda správní orgán použil termín „*zjištěném množství 0,37 promile alkoholu v těle*“ nebo „*v krvi*“, protože oba tyto výrazy v dané situaci vypovídají o totožné skutečnosti, a sice že žalobce byl při řízení vozidla pod vlivem alkoholu. K této námitce se obsáhle vyjadřoval žalovaný na straně 8 napadeného rozhodnutí, zdejší soud se se závěry žalovaného ztotožňuje, a proto v podrobnostech odkazuje jeho argumentaci.
15. Poslední žalobcovu námitku považuje soud také za nedůvodnou, neboť ve správním řízení bylo dostatečně prokázáno, že žalobce byl v době kontroly a těsně před kontrolou (tedy v cca 18:30 hod.) pod vlivem alkoholu v minimální míře 0,37 promile, což vychází z výše shrnutého znaleckého posudku. Závěry posudku hovoří zcela jasně, žalobce řídil pod vlivem alkoholu. Správní orgány vycházely především z tohoto posudku jako předního důkazu, nikoliv z dechových zkoušek nebo krevních testů. Tyto byly podkladem pro vypracování znaleckého posudku, kdy znalec konstatoval, že naměřené hodnoty dechových zkoušek přístrojem Drager Alkotest korespondují s jeho propočty. Současně znalec vyvrátil

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

žalobcovu tvrzení o vypití několika nealkoholických piv. Správní orgány tedy při určení hladiny alkoholu žalobce v době řízení motorového vozidla nevycházely z výsledků dechových zkoušek, ale ze znaleckého posudku, jenž zohledňoval obě metody měření.

16. Ke skutečnosti, že po vyšetření plynovou chromatografií vyšel jiný výsledek (0,19 g/kg), a že k této správní orgán prvního stupně nepřihlédl jako ke skutečnosti zpochybňující měření dechovým přístrojem, čímž měl dle žalobce porušit zásadu *in dubio pro reo*, zdejší soud uvádí následující. Test plynové chromatografie u žalobce proběhl až po 1,5 hodině od zastavení policejní hlídkou (viz protokol o lékařském vyšetření založený ve správním spise). Správní orgán v návaznosti na výsledky dechových zkoušek a plynové chromatografie správně vyžádal znalecký posudek, který měl přesně určit hladinu alkoholu v těle (krvi) žalobce v době páchání přestupku – v době řízení motorového vozidla těsně před zastavením policejní hlídkou, tedy v čase cca 18:30 hod. Správní orgán I. stupně tedy nepostupoval v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*, naopak plnil zákonné ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a zjišťoval stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
17. Vzhledem k faktu, že žalobce výslovně souhlasil s projednáním věci bez nařízení ústního jednání, a soud s ohledem na uplatněné námitky neshledal jeho nařízení nezbytným, posoudil i navrhovaný výsledek žalobce jako důkaz nadbytečný. Zdejší soud usoudil, že by výsledek žalobce nepřinesl nová skutková zjištění, neboť má za to, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a má oporu ve správním spise.
18. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 28. února 2020

Mgr. Jana Komínková
samosoudkyně

V zastoupení:
Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.